

Být filozofem znamená žít život
odvážným způsobem a zaměřit své úsilí na to,
aby se myšlenky a city odrážely v činech.

Delia Steinberg Guzmán

PEVNOST ŽENY

SYMBOLISMUS
ORANŽOVÉ BARVY

VNITŘNÍ OČISTA

BITVA U THERMOPYL:
NEHYNOUCÍ PŘÍKLAD

n@- ČASOPIS

Filozofie pro život – č. 130 – 25. říjen 2020

Filozofie, kterou navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka
Mgr. Ivana Hurytová, odpovědný redaktor
Redakce a grafická úprava:
Eva Bímová, Martina Flaitingrová
Jana Aksamítová, Ing. Ondřej Aksamít,
Mgr. Aleš Gabriel

Vydává Nová Akropolis z. s.
Varšavská 19, 120 00 Praha 2
Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz
Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.
Všechna práva vyhrazena. Tento časopis nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukována v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

současná doba nám neumožňuje tolik osobních kontaktů, kolik bychom si přáli, ale ve filozofii se učíme, že důležitější než forma je vnitřní duch, a ten si vždy najde cestu k lidským srdcím. Naší cestou je nyní především svět internetu a náš časopis, který jsme pro vás obohatili o *Zamyšlení nad současností* a rubriku z oblasti zdraví, již připravují lékaři, zdravotničtí pracovníci a dobrovolníci, kteří se také vzdělávají v naší škole.

Věříme, že vám naše slova, za nimiž jsou léta zkušeností a aktivního života pod impulsem filozofie, přinesou v těchto dnech poučení i povzbuzení a že vás přivedou k hlubšímu zamyšlení. Filozofie nás učí, že se nic nestává náhodou a také že se nám nestává nic, co bychom nedokázali zvládnout. Některé překážky či krizové události od nás vyžadují mnoho úsilí a sebe-překonání, ale říká se, že nerosteme, když jde vše snadno, nebo, jak říká Spinoza, *...všechny dobré věci jsou obtížné a vzácné.*

Filozofie nás může naučit mnoho zajímavého, vede nás k přemýšlení o sobě i o světě, může být také utěšitelkou a léčitelkou duše. Aktivní život na křídlech filozofie nevyžaduje hodiny studií textů, ale propojení toho, co se dozvíme, s naším každodenním životem. Tak, aby nám nauky byly prospěšné a užitečné a abychom každý sám i společně rozvinuli umění žít.

Těšíme se proto na vás na našich akcích, ať už budou mít jakoukoli formu, a přejeme vám hodně sil, vnitřních i vnějších.

Mgr. Ivana Hurytová

PODOBENSTVÍ O ŠŤASTNÉM PRINCI

Oscar Wilde vypráví pohádku o soše prince, který byl za svého života velmi šťastný, protože všechny dny prožil v krásném a honosném paláci, v přepychu a radovánkách.

Ale po smrti prince jeho socha plakala, protože shlížela z honosného podstavce na celé město, viděla neštěstí a bídu těch nejchudších a nejzoufalejších, a nemohla pomoci. Nakonec přece jen našla svého posla lásky, malou vlaštovku, která vyzobávala drahé kameny a plátky zlata ze sochy a nosila je těm nejpotřebnějším.

Velmi podobný příběh se vypráví na Východě o Buddhovi, který se narodil do královské rodiny jako princ Siddhártha Gautama. Jeho rodiče jej také obklopili bohatstvím a pouze šťastnými lidmi a radostnými událostmi. Ale princ nebyl spokojený, neustále něco hledal, až nakonec v noci utekl z paláce do blízkého města. Tam se setkal s lidským utrpením: nemocemi, bídou a smrtí. A protože miloval lidi, nedokázal od té doby již dále žít v paláci, a vydal se do světa hledat odpověď na otázku, jak zbavit lidstvo utrpení.

Láska k druhým je pramenem našeho vlastního štěstí.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Z filozofických anekdot: SOKRATES SOCHAŘEM

V mládí byl Sokrates sochařem. Poté zanechal sochařství kvůli filozofii. Zdůvodnil to takto: *Je hloupost ztrácet čas dávaje kamenu lidskou podobu, protože většina lidí dělá všechno možné, aby se podobala kamenům.*

Práce

Nemůžeš-li pomoci, překážej! Důležité je zúčastnit se!

Nemáš-li co na práci, pracuj na sobě. Tam je vždy co dělat!

SYMBOLISMUS ORANŽOVÉ BARVY

S barvami se setkáváme každý den už od okamžiku, kdy ráno otevřeme oči; i když se dá říct, že dokonce i sny vnímáme jako barevné. Každý ví, že k zaznamenávání a rozlišování barev nám slouží jeden ze smyslů, a tím je zrak. Suše fyzikálně řečeno, nositelem konkrétní barvy je příslušná frekvence světla jako elektromagnetického vlnění, které dopadá na sítnici našeho oka. To, že vnímáme předmět jako barevný, je dáno tím, že jeho povrch odráží do našeho oka převážně tu oblast kmitočtů, kterou náš zrak vyhodnotí jako příslušnou barvu. Toto zjistil Isaac Newton při provádění pokusů s hranolem, na kterém se bílé světlo rozkládá do barevného spektra. Jinou významnou osobností, která se zabývala studiem barev, byl asi o sto let později Johann Wolfgang von Goethe. Mimo svého díla dramatického vydal také knihu *Nauka o barvách*. Jeho fyzikální teorie vzniku barev je sice překonaná, ale díky tomuto dílu bývá Goethe považován za zakladatele barevné estetiky.

Vnímání barev jistě může být podmíněno například dobou či civilizací nebo životními zkušenostmi člověka. Přesto existují i společné charakteristiky vnímání barev, zejména na psychologické a symbolické úrovni.

Psychologické působení oranžové barvy, která vznikne smísením červené a žluté, je teplé, optimistické, zářivé, jasné, přátelské, veselé, vstřícné, ale někdy také agresivní. Z fyziologického hlediska může oranžová zvyšovat tlak, zrychlovat puls, díky jejímu působení můžeme pocítit zvýšenou chuť k jídlu či být citlivější k vnímání zvuku. Goethe o ní mluvil jako o barvě vyššího žáru i jemného odrazu zapadajícího Slunce. Jedná se o emotivně kladnou barvu, která v nás vyvolává spíše příjemné pocity. Povzbuzuje a zahřívá. Pozitivní emoce oranžové barvy se projevují skrze radost, zábavu, družnost, přátelství, sounáležitost, a především energii, vitalitu, povzbuzení a dynamiku. Přináší impulzy té nejvnitřnější tvůrčí aktivity, touhu realizovat plány, kreativitu, jedinečnost, zralost, úrodu, bohatství, nádheru. V negativním aspektu může tato barva vyvolávat hrubost, rozmar nebo vzdor.

Jako spojení červené a žluté sdílí oranžová symbolické významy těchto barev. Může stát uprostřed mezi vášnivostí červené a duchovní silou žluté, nebo se může přiklánět k jedné z nich. Na rouchu buddhistických mnichů symbolizuje zřeknutí se světa a jeho radostí zároveň s probuzením vnitřní vitality a síly ducha. Představuje energii na cestě k vnitřnímu sebeuskutečnění: pomáhá zavést do každodenního života ty ctnosti, které vedou k poznání vlastních možností a ke správnému jednání, které je založeno na vědomé morální povinnosti a odpovědnosti k sobě samému, ostatním lidem i veškeré přírodě. V Číně

a Japonsku oranžová barva charakterizovala lásku a štěstí. Ve starém Římě byla barvou šatu nevěsty, symbolem příslibu nového života a energie dalšího lidského cyklu. Zároveň se věřilo, že oranžová barva jedné odrůdy zirkonu symbolizuje věrnost. V evropském středověkém konceptu byla oranžová či zlatožlutá symbolem Slunce-Krista dávajícího věčný život. Proto na obrazech vidíme nad hlavami světců glorioly v této barvě jako aspekt věčného života. V židovské kabale představuje záři a slávu moudrosti. Zároveň však při přechodu do žluté mohla být nesnesitelnou září a v jiném aspektu symbolem zluči a Jidáše, tedy závisti a zrady.

V astrologickém klíči symbolizuje oranžová planetu Merkur, která je spojena s řeckým bohem Hermem. Ten byl patronem obchodníků a podnikavců, kteří musí vlastnit výše zmíněnou aktivitu a tvořivost. Zároveň ochraňoval poutníky, protože on sám byl neustále na cestách mezi nebem a zemí, aby přinášel božské vzkazy člověku. Takto lze oranžovou chápat i jako energii vynaloženou na cestu za božskou moudrostí, aktivizaci lidského rozumu a jeho kreativity v hledání pochopení sebe sama i světa, který člověka obklopuje. Zároveň je projevem inteligence, která dokáže najít pro každou myšlenku správnou formu uskutečnění, aby se odrazila ve světě věcí s co největší účinností.

Ve výtvarném umění je oranžová komplementem k modré. Tajemstvím malířů, kteří usilují o zářivou a přirozenou barvu denní oblohy, je nanést světle modrou barvu na oranžový podklad.

Oranžová barva vzbuzuje zvědavost a touhu po dobrodružství. Ty jsou prvními kroky na cestě hledání harmonie člověka jako jednotlivce i jeho souladu s okolním světem. Jak řekl malíř Vasilij Vasiljevič Kandinskij: *Barva je prostředek bezprostředního působení na duši. Barva je klávesa. Oko je úderné kladívko. Duše je klavír s mnoha strunami. Umělec je ruka, která úderem na tu nebo onu klávesu způsobí vibraci duše.*

Ing. Pavel Goliáš

Literatura:

- Jana Dannhoferová: Velká kniha barev, Computer Press, Brno 2012
J. C. Cooperová: Encyklopedie tradičních symbolů, Mladá fronta 1999
Znaky a symboly, Euromedia Group, k. s. – Knižní klub 2009
Gerd Heinz-Mohr: Lexikon symbolů, Volvox globator 1999
V. V. Kandinskij: O duchovnosti v umění, 1912

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

PROČ SE VĚNUJEME PRAKTICKÉ PSYCHOLOGII?

KURZY PRVNÍ POMOCI

- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

Proč se věnujeme praktické psychologii?

Psychologie je nauka o schopnostech naší psýchy (duše). V rámci našich přednášek se věnujeme poznávání a rozvoji těchto schopností, mezi které patří pozornost a soustředění, paměť, imaginace, inteligence a další. Někdy vyrážíme i do prostředí parků v blízkosti našich sídel, abychom někdy zábavnou, jindy hlubší formou vyzkoušeli odkaz starých učitelů antiky: Poznej sebe sama.

Tentokrát jsme začali cvičením hatha jógy, která nám má pomoci naučit se hluboce dýchat a doplnit naši energii. Po cvičení koncentrace a paměti jsme se zaměřili na oblast pocitů a emocí. Každý si zkusil představit, co v něm probouzí pocity a city např. krásy a jednoty, a sdílel své zkušenosti s ostatními. Nejveselejším cvičením tentokrát bylo „přečíst abecedu“ a nabít ji nějakou emocí tak, aby ji ostatní uhodli. Pochopili jsme, že přenést můžeme to, co sami cítíme, a že se to projeví i v našem neverbálním vyjádření.

A samozřejmě nechyběl ani piknik.

Kurzy první pomoci

Protože nedílnou součástí filozofie je dobrovolnictví, kterým milovníci moudrosti projevují svoji dobrou vůli, pořádáme v naší filozofické škole pravidelné kurzy první pomoci, jak pro naše posluchače, tak i pro širokou veřejnost. Jedná se o základní znalosti a dovednosti, které by každý člověk měl umět, aby mohl pomoci komukoli v kritické situaci. Pro veřejnost pořádáme na ulicích kurzy kardiopulmonální resuscitace, její postup, komunikaci se záchrannou službou a nácvik masáže srdce, případně i umělého dýchání. Posluchače naší školy, kteří tyto kurzy absolvují pravidelně, vzděláváme v dalších dovednostech, aby si poradili s mnoha možnými nehodami a zdravotními obtížemi. Jeden kurz jsme věnovali také AED defibrilátorům, které jsou čím dál častěji přístupné na veřejných místech a které mohou výrazně pomoci při záchraně života. A právě proto, aby pro nás byly užitečné, probírali jsme základní prvky jejich obsluhy a to, jak je bezpečně používat. Filozofie nás učí, že při pomoci jinému člověku je kromě technických znalostí nezbytná také odvaha jednat a ochota druhému pomoci, navzdory tomu, že nás to může stát čas, energii, námahu nebo způsobit jiné nepříjemnosti. Ale to všechno stojí za záchranu jiné lidské bytosti.

ZAMYŠLENÍ NAD SOUČASNOSTÍ: Pevnost ženy

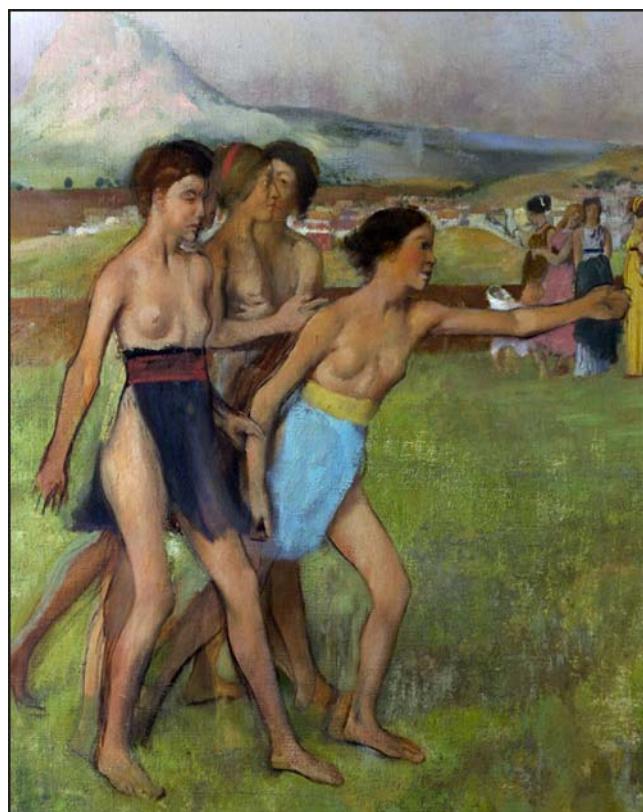
Žijeme v rychlé a hektické moderní době, plné velkých možností, ale také mnoha změn. Žijeme v poměrně bezpečné společnosti, nejsme ve válce, netrpíme bídou ani nám nehrozí velké nebezpečí. Můžeme mít vše, na co si jenom vzpomeneme, všechno se dá objednat či jinak získat. V poslední době se však stále častěji objevuje nejistota. Přišla pandemie, a najednou se mnoho věcí, se kterými jsme počítali, v našem životě zhroutilo. Už nemůžeme cestovat, jak bychom chtěli, naše příjmy už nemusí být tak jisté, návštěva divadla či setkání s přáteli už nejsou snadné a někdy ani možné.

Můžeme někde najít pevný bod, o který bychom se v těžkých situacích mohli opřít? Filozofie od dávných dob člověka učí nehledat tento bod ve vnějších věcech, v postavení či majetku, které se mohou ze dne na den zhroutit, ale spíše v hodnotách, které přetrvávají bouřlivé doby, ve vztazích s blízkými, v pokladech svého nitra. V minulosti lidstva dokážeme najít příklady velké síly a pevnosti v nepříznivých situacích, které mohou posílit naši vlastní pevnost. Jedním z takových příkladů je starověké řecké město Sparta a jeho velká bitva, kterou svedli u Thermopyl.

Sparta bylo město proslulé tvrdou výchovou svých bojovníků, která se potom zúročila v neporazitelnosti jejího vojska. Malí chlapi byli vychováváni k velké odvaze a oddané službě svému městu, protože se naučili vždy upřednostňovat zájem Sparty či svých spolubojovníků před svým vlastním. I dívky dostávaly tvrdou výchovu. Ne tak fyzicky náročnou, ale kromě zpěvu, tance a četby se cvičily také v zápasení, hodů diskem, pětiboji a dalších sportovních disciplínách. A také ve velkém sebeovládání a odolnosti při bolesti fyzické, například při porodu, nebo psychické

při ztrátě milované osoby. Stávaly se tak velmi statečnými a silnými partnerkami spartských vojáků.

Možná díky těmto získaným schopnostem měly spartské ženy v tehdejší společnosti mimořádné postavení. Mohly vlastnit půdu a obhospodařovat ji. Mohly dědit majetek po svých mužských příbuzných a spravovat ho. Mohly se pohybovat dle libosti, vybrat si svého manžela a doprovázet ho v běžném životě i v politice. A také mohly samy požádat o rozvod. Byly velmi vzdělané v rétorice a svými projevy či verši dokázaly chválit i hanět, a prosadit tak mnoho věcí. Ale svým mužům i své vlasti byly věrné a oddané. Spartští bojovníci v nich měli velkou oporu. Díky jejich pevnosti mohli vojáci s klidnou myslí a s důvěrou odjíždět do bitev, i když věděli, že se z nich možná už nevrátí.

A projevilo se to také v roce 480 př. n. l., kdy do Řecka vtrhli Peršané a Sparťané se rozhodli, že budou bránit průsmyk Thermopyly, aby průchod Peršanů zpomalili. Spartský král Leonidas ze svého města vybral tři sta mužů, kteří měli jít bojovat a kteří věděli, že v bitvě zahynou. Věděli, že jdou na smrt, že už se nevrátí, ale také, že je nezbytné Peršanům se postavit. Traduje se, že Leonidas nevybíral jen podle odvahy svých mužů, ale také podle pevnosti a statečnosti jejich žen. Z každé rodiny mohl jít vždy jen jeden muž, buď manžel, nebo syn, aby pokaždé zůstal někdo, kdo se o zbytek rodiny postará. Ale vždy to bylo jen z těch rodin, v nichž byla žena dost silná, aby svou ztrátu unesla. Nejen materiálně, ale

především morálně. Aby nikdy nikomu nic nevyčítala, aby se kvůli tomu netrápila, aby byla na výběr Leonida hrdá.

My před sebou nemáme po zuby ozbrojené perské vojáky, ale svůj vlastní strach a pochybnosti, nejistotu a neschopnost nalézt v obtížných situacích řešení. Pokusme se najít pevnost a sílu v sobě, protože určitě tam někde jsou ukryté. A pak zůstaneme ve slabých chvílích pevní, vytrváme u toho, co je skutečně důležité, a staneme se oporou a zdrojem radosti všem lidem kolem nás, kteří to potřebují.

Jana Aksamítová

BOHYNĚ HÉRA

Byla to manželka nejvyššího řeckého boha Dia. Ve svém původním kultu nezávislém na manželství s Diem však měla atributy spojené s prvotní hmotou v Univerzu, s pradávnu Velkou Matkou. Byla nazývána Vládkyně Nebes nebo také Nebeská Panna. Až později jako manželka nejvyššího boha se stala ideálem matky a manželky, představující manželskou věrnost i čistotu kněžky. V bohaté řecké mytologii se objevuje v mnoha příbězích, někdy pomáhá, někdy klade překážky, ale vždy si zachovává svou božskou důstojnost vládkyně. Na ostrově Samos, kde se údajně narodila, jí byl zasvěcen tzv. Héraion, jeden z nejvýznamnějších chrámů v Řecku. Tam byla tato postava bohyně ve vznešené póze nalezena, avšak bez hlavy, která byla zrekonstruována později. Socha pochází asi z roku 560 př. n. l. a nyní je umístěna v pařížském Louvru.

ARCHAICKÉ ŘECKO

Počátky řecké civilizace, která se stala obrovským impulsem vzdělanosti a pokroku pro celou Evropu, se ztrácejí v temnotách. Nejstarší, tzv. archaické období se klade přibližně do doby 8. – 5. století př. n. l. Je spojováno se dvěma pro Řecko významnými událostmi, a to se vznikem Homérových eposů Illias a Odyssea v osmém století a s konáním prvním Olympijských her v roce 776 př. n. l. V této době se také začínají utvářet typické polis, městské státy, z nichž každý měl svůj vlastní způsob vlády a své vlastní zákony.

Pro umění této doby jsou typické strnule stojící postavy nazývané kúros pro chlapce a koré pro dívky, vyjadřující svým postojem a pohledem trvalé a vznešené ideje dotýkající se toho, co je věčné. Socha Héry ze Samu je považována za jednu z těchto koré.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... již od roku 2002 se každý třetí čtvrtek v listopadu slaví Světový den filozofie? Vyhlásilo ho UNESCO, jehož Generální konference vysvětlila význam tohoto světového dne slovy: *filozofie je disciplína, která podporuje kritické a nezávislé myšlení a je schopna usilovat o lepší porozumění světu a podporovat toleranci a mír*. Toto pojetí filozofie jako praktického umění schopného zlepšovat život jednotlivce i soužití ve společnosti je blízké i Nové Akropolis, která se proto každoročně připojuje k oslavám Světového dne filozofie řadou aktivit.

Jako důležitou pomocnici v každodenním životě vnímala filozofii řada významných myslitelů všech dob a národností. Proto vám přinášíme několik výroků o významu filozofie:

Filozofie utváří a vzdělává ducha, upravuje život, řídí činy, ukazuje, co dělat a čeho zanechat, sedí u kormidla a určuje směr plavby, když se zmitáme v nebezpečných vlnách. Každou hodinu se přihodí bezpočet věcí vyžadujících radu, kterou může dát jen ona.
Seneca

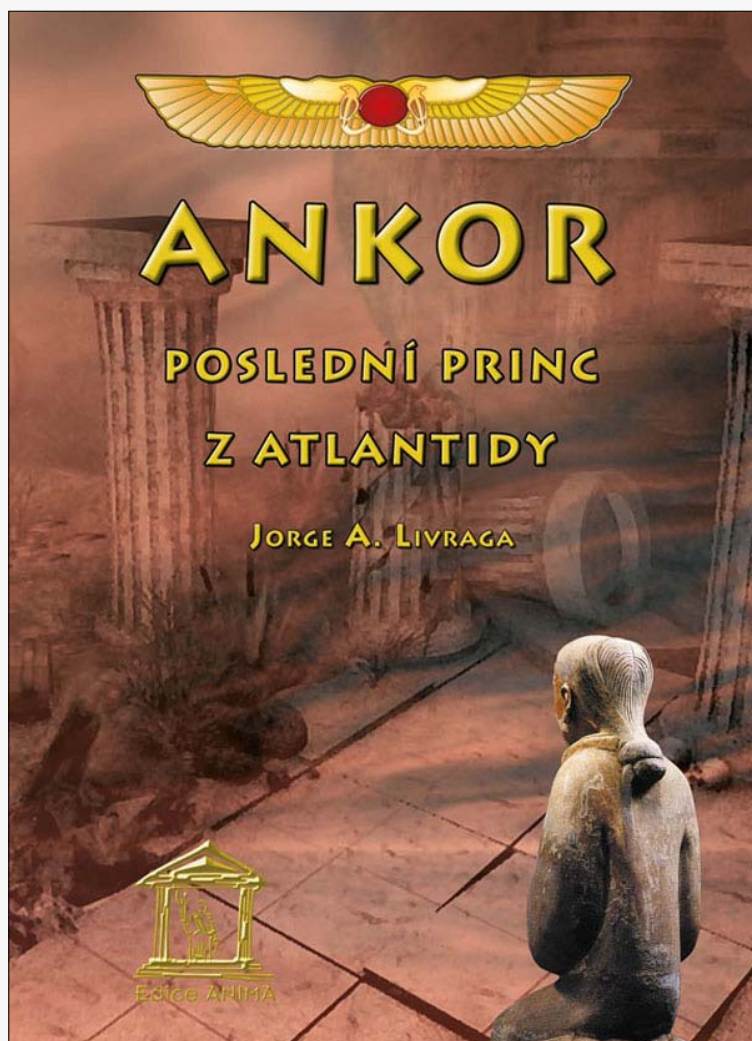
Člověk si nemůže dovolit být jiným před obědem a jiným po obědě. Nesmí připustit, aby čas nebo jeho útroby a účet v bance určovaly jeho životní filozofii. Musí si vytvořit svůj mravní rámec, který zajistí stálost jeho osobnosti.
Andrew F. Huxley

Filozofie je láskyplné zacházení s moudrostí.
Dante Alighieri

Filozofie je pokus o jednotný názor na svět a život, přírodu a ducha.
Tomáš G. Masaryk

Filozofie je matkou všech dobrých činů i všech dobrých výroků.
Cicero

Technika nás dostala na Měsíc. Nyní je zapotřebí, aby nás Filozofie dostala k nám samým.
Jorge Ángel Livraga

Román je strhujícím vyprávěním, které nás zavede na Atlantidu, dnes již ztracenou, ale o to více opředenu legendami. O potopách a kontinentech zaplavených vodami vyprávějí mýty všech národů starověkého světa. Velmi podrobný popis nám zanechal i velký řecký filozof Platon. A právě zde se před přibližně jedenácti a půl tisíci lety odehrává příběh jejího posledního prince, Ankora. Napínavý děj, záhadná civilizace, její hluboké poznatky a nádherné umění, stejně jako působivé dialogy vedené vznešeným jazykem, nás doslova fascinují a ukazují, jak může vypadat vyspělá kultura. Současně ale vidíme i její odvrácenou tvář – zneužití poznání, které ji ničí. Může to být příběh z minulosti, pro někoho fiktivní, ale jde rovněž o zachycení věčného boje odehrávajícího se v nitru každého člověka, anebo dokonce o podobnost budoucnosti, která se bohužel nepoučí z minulých chyb. Tento jedinečný román má díky své filozofické hloubce a poetickému jazyku mnoho jemných strun významu, které rozehrávají v každém čtenáři jeho vlastní melodii.

Jorge Ángel Livraga Rizzi se narodil v roce 1930 v Buenos Aires. Byl profesorem filozofie, historie a archeologie. V roce 1951 získal v Argentině Státní cenu za poezii, byl akademickým členem Filo-byzantské univerzity, Dvorním rytířem královského Řádu sv. Ildefonse a sv. Atilana, nositelem Kříže Paříže za vědy, umění a literaturu. To jsou jen některé tituly, jež vypovídají o jeho vzdělání a eklektickém zaměření. Byl zakladatelem Mezinárodní organizace NOVÁ AKROPOLIS a vedl ji až do své smrti v roce 1991. V rámci své rozsáhlé kulturní a humanistické činnosti napsal četné práce a eseje, měl mnoho přednášek, besed a kursů filozofie po celém světě. Z jeho dalších publikací můžeme uvést: Lotos (básně); Ankor, Učedník; Alchymista; Základy akropolitánského Ideálu; Mysterické divadlo v Řecku I. – Tragédie; Elementálové, duchové přírody; Théby. Všechna jeho díla byla přeložena do mnoha jazyků a jsou vydávána ve španělštině, angličtině, němčině, francouzštině, italštině, řečtině, portugalštině, ruštině, turečtině, chorvatštině, maďarštině, češtině...

Mladí lidé se probudili, ale nehýbali se. Ankor poprosil:

„Zůstaň klidná, Fenur... Napijme se věčností..., vše zaniká a mění se navenek i uvnitř... Ale my ne... Jsme věční, Fenur...“

„Ano, láska, jsme věční...“

Chyběly ještě dvě hodiny do úsvitu, ale ohně požárů a sopečných kráterů, které se otevřely, poskvrňovaly oblohu purpurovými odlesky...

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

VNITŘNÍ OČISTA

Zdraví obvykle definujeme jako fyzické, psychické a sociální prospívání. Nejde tedy výlučně o stav, kdy nás netrápí nemoc nebo nám nic nechybí. Zdraví je komplexním stavem pohody těla a duše, a dokonce i našeho sociálního zázemí.

Dle čínské tradice je člověk celistvou bytostí s dokonalým propojením vnitřních a vnějších vazeb, která je podrobena stejným zákonům jako celý vesmír. Stejný pohled na věc nám ukazuje i hermetická tradice s kořeny ve starém Egyptě, ze které můžeme citovat základní myšlenku: Jak nahoře, tak dole.

Už jsme se na stránkách našeho časopisu i na našich přednáškách setkali s tím, jak toto téma pojímali lidé v různých kulturách. Podívejme se nyní na to, jak přistoupit k hygieně jednotlivých úrovní, čeho se snažit vyvarovat a o co usilovat.

O zdraví a hygieně na fyzické úrovni se zmíníme velmi stručně, protože doporučení nacházíme velmi mnoho a je na nás, abychom si našli způsob, který nám vyhovuje. Nezapomínejme totiž, že člověk je jedinečná bytost a to, co platí pro jednoho, nemusí vyhovovat jinému. Ale pro všechny platí jedna rada – v ničem nepřehánět a držet se zdravého lidského rozumu a jedné ctnosti, kterou doporučoval již Platon. Tou je uměřenost nebo střídmost, a to nejen v jídle (latinské přísloví praví, že kdo je střídmy v jídle, je sám sobě lékařem), ale i v tělesné zátěži a pohybu, v přístupu k tělu, módě nebo třeba v používání dezinfekce.

Naše vitální úroveň, tedy první „neviditelná“ část člověka úzce souvisí s tělem a fyzickou úrovní. Představme si, že každá naše buňka je prostoupena a částečně obklopena energetickým biopolem, proto i zde platí, že špatná a nevyvážená strava má dopad na to, jak se cítíme. Všichni jsme asi zažili, jaké to je vstát od stolu, u kterého jsme rychle spořádali vepřo knedlo zelo, a jak se cítíme po lehčím obědě, který jsme jedli pomalu a dobře ho rozžvýkali.

Žijeme v prostředí, které je více a více znečištěno nejen po stránce chemické, ale i energetické. Jsme obklopeni mnoha přístroji, které vysílají nejrůznější druhy záření. Doporučuje se alespoň nespát v jejich blízkosti, nenosit je přímo na těle a nebýt na nich závislí, protože to vede k poruchám našeho soustředění.

Do péče o naši vitalitu patří i pravidelné preventivní prohlídky u lékaře, protože prevence je důležitější než „hašení požárů“ zdraví našeho těla. Zároveň se pokusme nemluvit stále o svých nemocech či bolestech a o tom,

jak se cítíme, protože tím jim dáváme větší důležitost a energii k tomu, aby s námi vydržely déle místo toho, abychom se my rychleji vyléčili.

Nezapomeňme, že energie musí proudit; proto je vhodné navštěvovat místa s proudící vodou, jako jsou vodopády a rychlé říčky, les ráno po probuzení přírody, a když to není možné, zacvičit si u otevřeného okna nebo provést dechová cvičení a dát si chladnější sprchu. Denně bychom se také měli asi na čtvrt hodiny vystavit slunečním paprskům. Slunce naše energetické články spolehlivě nabije a zároveň nám doplní vitamin D.

Naše psychická pohoda je hodně ovlivněna tím, jak se cítí naše tělo, ale když se nad tím zamyslíme a vzpomeneme si na nějakou svoji zkušenost, mělo by to být přesně naopak. Naše psýcha by nám měla pomoci zvládnout nerovnováhu či bolest těla, proto je tak důležité o tuto jemnější úroveň správně pečovat.

Obecně víme, že když prší a jdeme ven, zmokneme. Tato skutečnost by nás mohla přivést k závěru, že nejsme izolovaní od znečišťujícího prostředí plného strachu, reklam, propagandy, množství často rozporuplných informací a zpráv, které se předhánějí, jak

co nejděsivěji zapůsobit na diváka, od hluku světa, a proč to neřící, i od konzumní materialistické společnosti.

Jaké bychom mohli dát rady, abychom zmokli co nejméně a co nejdříve uschli? Umět si zorganizovat svůj čas a naplnit ho smysluplnou činností. Určitě nejde o to naplnit ho pouze prací, ale též ho využít pro svůj rozvoj a vnitřní očistu, pro to, abychom se něčemu novému naučili, a pro nesobeckou práci pro druhé. Platon tomuto času říkal *posvátné lenošení*. Je to čas, kdy nemyslíme pouze na peníze a zisk materiálních věcí a na množství úkolů, vlivem nichž podléháme stresu, ale na to, co je správné. Když se zeptáme sami sebe, komu to prospěje, odpovíme si, že těm, kteří potřebují náš čas, naši pozornost a lásku, ať už to jsou lidé z blízkého okolí, naše rodina nebo přátelé, nebo ti, jimž osud nedopřál tolik možností jako nám. Ale stejně tak jsme to i my sami, komu to prospívá.

Dalším „deštníkem“ proti zmoknutí je určitě pozitivní a čistá mysl naplněná optimismem, která nám umožní vidět věci z nadhledu. Nenabádáme nikoho k povrchnosti, ale k zamýšlení, jestli se opravdu musíme trápit věcmi, které nemůžeme změnit. Vezměte si do rukou knihy stoických autorů, kteří tomu věnovali velkou pozornost.

Už jsme zmínili otázku strachu a obecně negativních emocí. Jednou radou může být i přečíst si dobrou knihu o statečných lidech nebo zhlédnout film s hrdinskou tematikou. Představme si sebe na místě hrdiny a uchovejme tuto zkušenost pro těžší okamžiky. Negativních emocí se můžeme postupně zbavovat i prostřednictvím hudby. Nemusíme si hned pouštět Bacha nebo Mozarta, protože i tyto mistry se někteří musí učit poslouchat. Najdeme hudbu nebo interprety, kteří mají v sobě velkou radost a nadšení, které rozpětí naše chmury. Nebo přenášejí harmonii, která nám pomůže zbavit se našich nejistot a povrchností, a díky níž se nám podaří ponořit se do sebe sama.

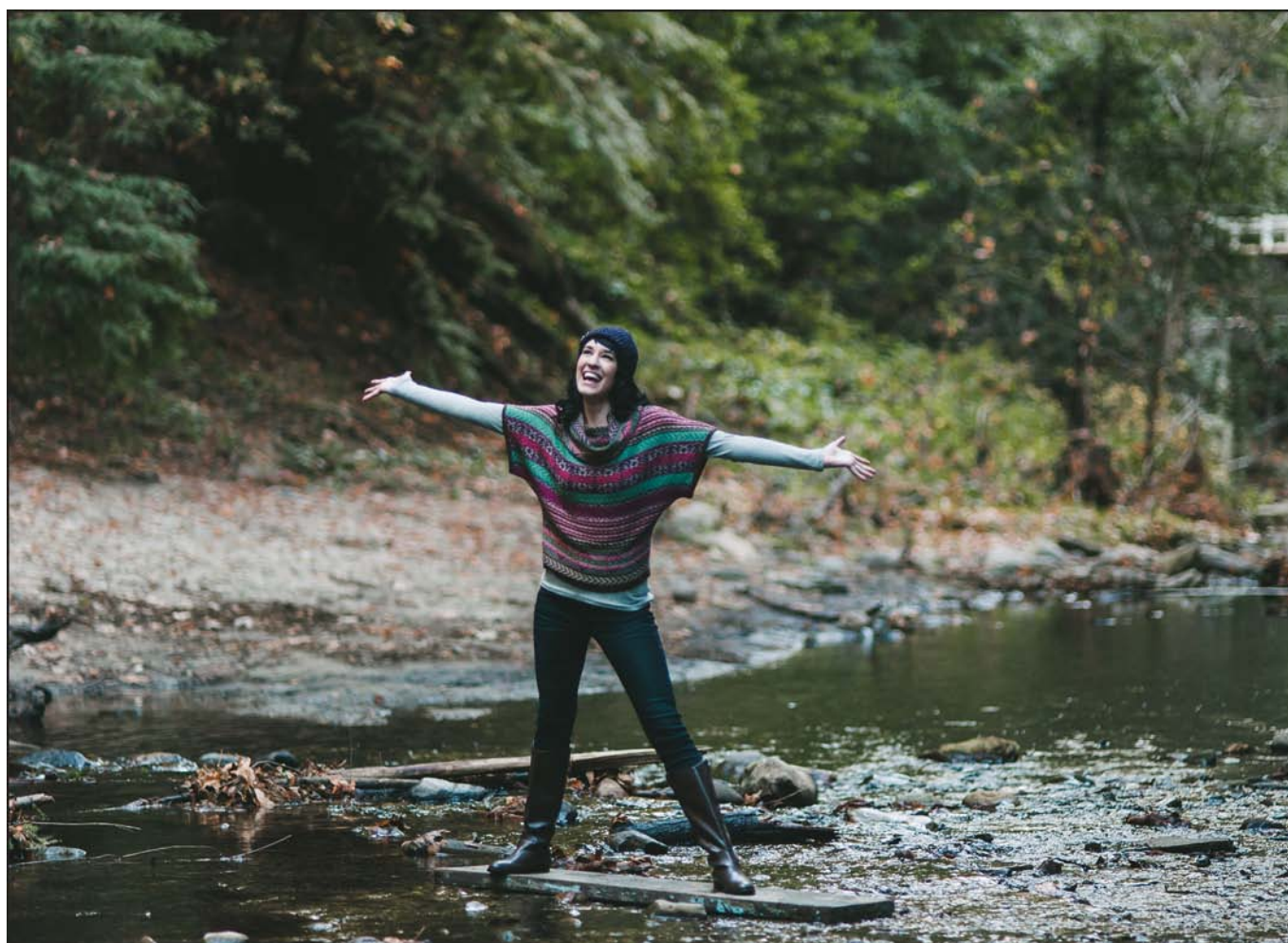
Naše mysl má obecně větší sílu, než si myslíme, a najdeme v ní velkou oporu, pokud ji budeme sytit těmi správnými idejemi a hodnotami. Filozofie nás učí, že prozkoumáme-li své nitro, odhalíme mnoho potenciálů, které čekají na probuzení a uvedení do života.

Existují i cvičení na posílení mysli a souvisejí s naší koncentrací na to nejlepší v nás, na rozjímání o sobě, svých činech a o světě, který nás obklopuje a který nás neustále učí, pokud chceme.

V každém případě bychom rádi zmínili i cvičení imaginace, tedy vědomou práci s představami. Začít můžeme s konkrétními předměty, které známe, a pokračovat k abstraktnějším tvarům jako jsou geometrické obrazce či tělesa. Imaginace nám může pomoci začít dosahovat svých snů i stát se lepším a silnějším člověkem, který ze svého života odstraní jakoukoliv posedlost, závislost a přehánění oběma směry – všechno nebo nic.

Dopřejme si trochu času a pozornosti pro hygienu na všech svých úrovních a pro budování vnitřního života. Celý náš život se stane čistším a my budeme zdravější.

Ing. Dana Gabrielová

BITVA U THERMOPYL – NEHYNOUČÍ PŘÍKLAD

V tomto roce uběhlo již 2500 let od legendární bitvy u Thermopyl (rok 480 př. n. l.), při které hrstka statečných dokázala projevit velikost ducha, která se skrývá v každém z nás. Kde vzali sílu zapsat se takto hluboko do dějin lidstva? Byli tak výjimeční, že pro většinu je nemožné je následovat? Pravděpodobně ne. Řečtí hrdinové této bitvy byli lidé, kteří se od nás lišili dobou, ve které žili, výchovou, které se jim dostalo, i kulisami, do kterých je postavilo drama života. Nelišili se však tím podstatným. Každý měl svou vlastní sílu i své slabosti, své touhy a strachy, povinnosti i svá sobectví. Za běžných dnů, bez ohledu na rozdíly v jejich způsobu života od toho našeho, byli stejně obyčejní, jako jsme my všichni. Přesto se stali příkladem hrdinství, na které se nezapomnělo již 2500 let a pravděpodobně se ještě dlouho nezapomene. Stojí za to si je připomenout a podívat se na to, co jim snad pomohlo a usnadnilo zaujmout tak pevný postoj k životu i ke smrti.

Hlavními hrdiny této bitvy bylo tři sta Sparťanů vedených králem Leonidem I., ale nelze zapomenout ani na jejich spojence. Bránit Thermopylský průsmyk před nesmírně silným nepřítelem se spolu s nimi vypravili i těžkoodění hoplité z Korintu, Arkádie a dalších měst Peloponésu, ale také Thébáné, Thespijci, Lokrové a Fókové. Celkem jich bylo podle různých pramenů mezi čtyřmi až sedmi tisíci. Proti nim táhlo sto až dvě stě tisíc (a možná ještě více) vojáků perského krále Xerxa I., který se chtěl pomstít za porážku svého otce Dareia I. v bitvě u Marathónu a za řecký vzdor a nevěli podrobit se jeho moci, které projevovali Sparťané, Athéňané i jejich spojenci.

Řekové pod vedením Sparťanů v této bitvě utrpěli snad nejslavnější porážku v dějinách

lidstva, neboť se stala počátkem slavného vítězství.

Na jaře tohoto roku zahájil perský velkokráľ Xerxés I. jednu z největších vojenských operací starověku, jejímž cílem bylo potrestat vzdorné Athéňany a Sparťany a podrobit si Řecko. Sparťané a jejich spojenci chtěli původně ustoupit až na Peloponés a zbytek země nechat útočníkům, ale ostatní Řekové, hlavně Athéňané, to chtěli jinak. Nakonec byla první obranná linie umístěna už v thermopylské soutěsce, asi 120 kilometrů severozápadně od Athén u jižního břehu Malijského zálivu. Současně měla flotila 271 triér pod velením Sparťana Eurybiada u mysu Artemision zadržet nepřátelské loďstvo. Pozemní vojsko Řeků vedl spartský král Leónidas I. a jeho tři sta Sparťanů a devět

set lakónských Perioiků a Heilótů. Pro bitvu zvolil thermopylskou soutěsku, a jen těžko si lze představit vhodnější místo k obraně. Je to tak úzký průsmyk, že na obou koncích, jimž se říkalo Východní a Západní brána, mohl projet pouze jeden vůz. Výběru možná pomohlo i to, že toto místo je úzce spojeno s Héraklem, který byl považován za předka spartských králů. Řečtí spojenci se utábořili na návrší v nejužším bodě soutěsky zvaném Kolónos.

Xerxés se při svém postupu do Řecka nsetkal s odporem, protože jedna řecká polis za druhou se vzdávala a provolávala velkokráli hold. Xerxés, když se dozvěděl, jaká hrstka obránců proti němu stojí, se smál. Nejprve však tři dny čekal v Trachíně, kde jeho mágové zaháněli svými zaklínadly bouři, a živil naději, že Řekové před obrovskou přesilou prchnou. Nestalo se, a proto vydal čtvrtý den vybranému oddílu Médů rozkaz k pochodu a ti se pokusili o útok. Leonidas a spojenci však odrazili nejenom tento útok, ale následující den pozdě odpoledne i elitu perské armády, takzvané Nesmrtelné, vybrané jednotky achaimenovských králů. Při tomto útoku Leonidas poprvé a zřejmě i naposledy v řeckých dějinách použil taktiku fingovaného ústupu, tedy že po rychlém výpadu jeho vojsko ustoupilo a Nesmrtelní se při pronásledování rozptýlili. Pak se Sparťané opět semkli v pev-

nou falangu a zaútočili tak drtivě, že Xerxés Nesmrtelné stáhl, aby nebyli do jednoho pobiti. Řekové vítězili i celý třetí den a zdálo se, že Peršané zvítězí a projít nedokážou, již proto, že každý další oddíl nastupoval vždy s menším odhodláním a větším strachem proti neústupným Řekům. Bitvu tak Xerxovi nakonec vyhrála zrada Efialta z Málidy, který Peršanům ukázal tajné stezky pastevců skrze hory nad Thermopylami. Tudy přešli Nesmrtelní vedeni svým velitelem Hydarnem. Zahnali oddíl Fóků, který je měl zadržet, a obsadili opačný konec průsmyku, než který Řekové bránili. Leonidas, který se o průchodu Peršanů dozvěděl, ještě včas odeslal většinu své armády pryč, aby byla zachována pro budoucí bitvy. Sám však učinil slib, že Thermopyly neopustí za žádných okolností, a spolu s ním se takto rozhodli všichni jeho Sparťané, Thespijští a Fókové. Ustoupili na pahorek v úžině průsmyku a bránili se do posledního dechu a často i holýma rukama, protože zbraně již měli zničené. Všichni zde padli, ale své životy nedali zadarmo. Vyměnili je za životy snad dvaceti tisíc Peršanů, včetně dvou Xerxových bratrů. Vytvořili tak zářivý příklad statečnosti pro všechny Řeky, kteří se za jejich zády mobilizovali k obraně. Také Peršanům se jejich neústupnost vryla hluboko do srdcí a probouzela strach z budoucích bitev s jejich následovníky.

Peršané tedy zvítězili a cesta k Athénám byla volná. Ale ani jedna ze stran již nebyla stejná jako před bitvou. Tento příklad obětování se pro získání času pro řecké bratry, aby mohli evakuovat civilní obyvatelstvo Athén a připravit obranu města, pozvedl srdce a mysl Řeků. Zároveň také zchladil pýchu a bojovnost Peršanů. Leonidas se stal zosobněním všech těchto obránců svobody řeckých států a nejen Řekům, ale i následujícím tisíciletím poskytl vzor odvahy a splněné povinnosti.

Na památku Sparťanů padlých v této bitvě a jejich úsilí složil básník Simonides z Keu snad nejznámější epitaf. Ten byl vyryt do kamene na místě, kde byli pohřbeni. *Jdi, poutníče, a zvěstuj Lakedaimonským, že my tu mrtvi ležíme, jak zákony kázaly nám.* Jsou to jednoduchá slova, ale promlouvají

do hlubin duše každého dobrého člověka. Tento nápis je vyryt i na novém kameni z roku 1955. Byl zde postaven ještě druhý pomník, společný pro všechny zúčastněné Řeky, na kterém stálo: *Se třemi miliony se na tomto místě ze země Pelopovy bilo čtyřicet set.* Na místě dnes můžeme nalézt ještě jeden nový monument, tzv. Leónidův, na počest tohoto spartského krále. Na něm je jeho stručná a rázná odpověď Xerxovi na výzvu, aby se vzdali a odevzdali zbraně: *Molón labe – Pojď si pro ně!*

Po boji přikázal Xerxes Leonidově mrtvole utnout hlavu a narazit ji na kůl. Chtěl demonstrovat, co se stane těm, kteří se mu budou stavět na odpor. Tento zruďný čin Řeky ještě upevnil v jejich odhodlání nepodvolit se hrubé síle a příklad obránců Horkých bran se stal počátkem definitivního vítězství napadených. Spartané se nakonec zmocnili Leonidových ostatků, zpopelnili je se všemi poctami a uložili ve velkolepém mauzoleu. To se nachází v severní části dnešní Sparty.

Co pomohlo Sparťanům stát se předvojem všech Řeků? Co jim pomohlo mít tak pevného ducha? Můžeme říct, že se na tom podílela v první řadě výchova. Ve Spartě se již malí chlapci cvičili velmi tvrdě v tom, aby se stali válečníky. Co je však zřejmě mnohem důležitější, je to, že se učili vidět sebe sama jako součást společenství. Tím prvním pro ně byla vlast – Lakedaimmón (Sparta byla hlavní obcí), další úrovní byl kruh spojeneckých polis a nakonec i celé Řecko a jeho civilizace. Pro řecké chápání významu jednotlivce bylo nutné spojení se společností, ke které náleží. Člověk sám je ničím, význam získává tím, že je prospěšný těm, se kterými žije. Takto Řecko zrodilo mnoho velkých osobností, po dlouhou dobu zde byli sobečtí individualisté výjimečným úkazem. Takto lze snáz zvítězit nad svými slabostmi, zahnat strach a sobectví a bez ohledu na sebe jednat tak, aby přežila a rostla společnost, jejíž jsme součástí.

Ing. Miroslav Huryta

KURZ FILOZOFIE PRO ŽIVOT

Když se dnes řekne slovo filozofie, často si představíme teoretickou disciplínu odtrženou od praktického života. Tento kurz vám nabízí filozofii takovou, jaká je ve své podstatě: srozumitelnou a aplikovatelnou v každodenním životě.

1. PŘÍRODNÍ FILOZOFIE

Podle klasické filozofie byla etika vnímána jako klíč ke skutečnému rozvoji lidské bytosti. Dotkneme se i významu pojmů Philo-Sophia, filozofická škola a filozofie jako způsob života. Ukážeme si rozdíl mezi morálním a intelektuálním životem a nevynecháme ani vysvětlení pojmu učedník.

2. ČLOVĚK A UNIVERZUM

Mikrokosmos i makrokosmos jsou prostoupeny stejnými zákony, které mají své rozmanité projevy, dle úrovně, na které je pozorujeme. Sluneční soustava stejně jako i život jednotlivce mají svůj skrytý smysl, cestu i směr. Pojednává o tom klasické západní a východní pojetí člověka a univerza a pojmy vědomí, dharma, karma a reinkarnace.

3. ODKAZ DÁVNÉ INDIE

Prostřednictvím symbolů se můžeme napít se studnice Pravdy a Poznání. Otevírají nám brány vnitřního světa, ve kterém se střetávají protichůdné hlasy, přičemž snahou člověka je zorientovat se v nich a dosáhnout vnitřní rovnováhy a klidu. Symbolický je i text „Bhagavadgíta“, který se zabývá otázkou, jak se může člověk naučit jednat „správně“.

4. ZÁHADY TIBETU

„Hlas Ticha“ představuje kompas na cestě poznání a rozvoje sebe sama. Poukazuje na charakteristiky jednotlivých úseků této cesty, na její úskalí, výzvy i příležitosti, na to, s čím se nevyhnutelně setká každý, kdo si přeje uslyšet hlas duše: se třemi ctnostmi učedníka, smyslem vnitřního růstu a s pojmy jako koncentrace, iluze, touha či jednota.

5. BUDDHISTICKÁ FILOZOFIE

Mnoho filozofů se zabývalo otázkou, jaký smysl má existence člověka či jak tento smysl najít. Život je často poznamenán bolestí nebo nějakou formou utrpení a nouze. Siddharta Gautama Buddha hledal odpovědi na tyto otázky. Seznámíme se s jeho učením o Zlaté střední cestě a Čtyřech vznešených pravdách, jejichž součástí je Osmerá ušlechtilá stezka vedoucí k překonání „utrpení“ v životě.

6. MOUDROST ČÍNY

Konfucianismus nabízí eticko-politické zřízení založené na principech bratrství, řádu a harmonie. Uspořádaná společnost, vedená nejschopnějším a nejctnostnějším člověkem, je odrazem harmonie v univerzu. Nabízí racionální sociální řád založený na etice a vzdělání zdůrazňující důležitost osobního rozvoje člověka.

7. VÝZVA ŽIVOTA VE SPOLEČNOSTI

Soužití: všichni navazujeme vztahy a naše jednání má vliv na životy ostatních. Proto nás zajímají hodnoty, na jakých je možné vystavět dobře fungující společnost. Pokud se takto nalezené hodnoty stanou základem pro politiku, je tu naděje na prožití jednoty. Proto je důležitá úloha jednotlivce ve společnosti a při utváření lepšího světa.

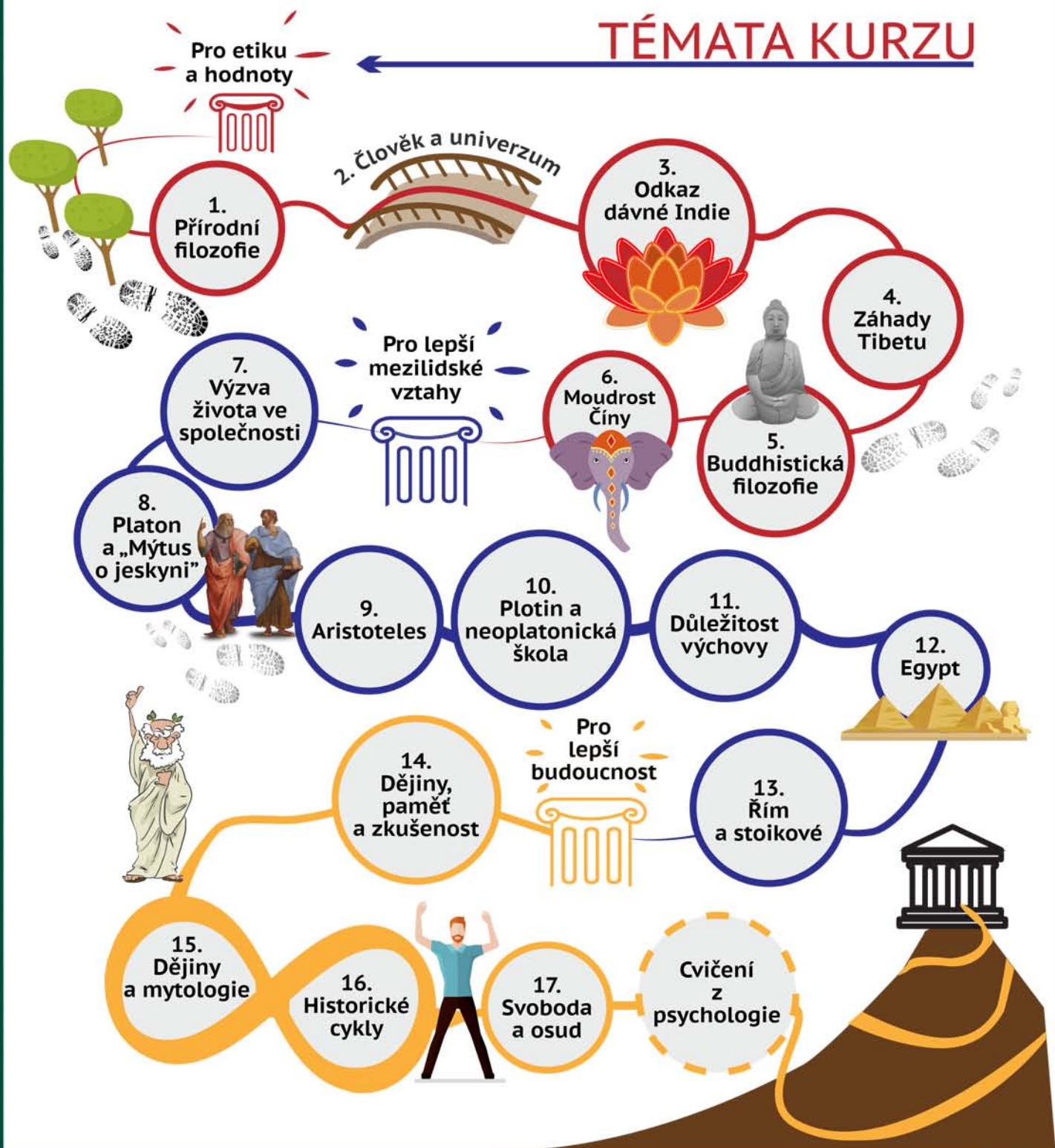
8. PLATON A „MÝTUS O JESKYNI“

Svět, ve kterém žijeme, není zdaleka dokonalý, a přesto byl podle Platona vytvořený na základě dokonalých pravzorů. Platon odhalil, že jednou z velkých překážek člověka na cestě vlastního rozvoje je iluze, které nezřídka podléhá a která napomáhá jeho „uvěznění v jeskyni“. Symbolickým jazykem o tom vypráví v příběhu „Mýtus o jeskyni“.

9. ARISTOTELES

Šťěstí je jedna z nejzákladnějších potřeb člověka, a proto se jím podrobně zabýval i Aristoteles. Dosáhnout dlouhotrvajícího štěstí a umět rozeznat to krátkodobé není třeba nechávat náhodě. Aristoteles popisuje ctnosti jako síly duše, které nám, když je rozvíjíme, pomáhají uchopit život do vlastních rukou.

TÉMATA KURZU

www.akropolis.cz

www.filozofieprozivot.cz

NA ÚVODNÍ PŘEDNÁŠKU JE VSTUP VOLNÝ

10. PLOTIN A NEOPLATONICKÁ ŠKOLA

Prostřednictvím eklektické filozofie ukázal neoplatonismus, že téměř všechny náboženské a filozofické směry mají společný základ. Poukázal na důležitost skutečného bratrství mezi lidmi, které je založeno na toleranci, pochopení a respektu, což vychází z poznání, že lidské duše vycházejí z jednoho pramene.

11. DŮLEŽITOST VÝCHOVY

Mnozí filozofové se shodli v tom, že bez úsilí a systematičnosti se k cíli dojit nedá. To je i přínos vzdělání a výchovy. V dětství nás tvaruje naše rodina a okolí, v dospělosti je formování nás samých v našich rukách a prostřednictvím našeho sebevzdělávání a sebevýchovy se my sami stáváme odpovědnými za vytvořené dílo, které je zároveň kamínkem v mozaice společnosti, lidstva a celého světa.

12. EGYPT

Morálka v Egyptě není jen teorií, ale představuje životní styl a je základním pramenem života v pyramidálním uspořádání společnosti. Potvrzením toho jsou i rady a návody některých faraonů, vezírů a egyptských mudrců, které nám i dnes mohou pomoci chápat sebe sama a svoji úlohu, vykonávat své povinnosti dobře, radostně a zodpovědně.

13. ŘÍM A STOIKOVÉ

Stoicismus přenesl z epochy helénizmu mnoho hodnotných myšlenek a jeho představitelé svým jednáním ukázali, že jsou tyto myšlenky použitelné v praktickém životě a že i v těžkých časech se lze pomocí etiky vyhnout úpadku. Stoická nauka shrnuje smysl vědomého a šťastně vyrovnaného jednání a vysvětluje, že skutečnou svobodu člověk zažije, pokud je schopen zharmonizovat vlastní přirozenost s vyšší podstatou.

14. DĚJINY, PAMĚŤ A ZKUŠENOST

Zkoumáním dějin může člověk získat cenné bohatství nejen v podobě poznatků, ale především zkušeností. Pokud se dokážeme z dějin poučit, pochopit je a vytáhnout z nich zkušenosti, můžeme je uplatnit v přítomnosti, což nám umožňuje stát se aktivním a vědomým tvůrcem své budoucnosti. Vzpomínky na minulost, ať už se týkají jednotlivce nebo společnosti, mohou být pozitivní i negativní. V obou případech však mají vliv na náš každodenní život a mohou být užitečné, pokud si z nich dokážeme vzít ponaučení nebo inspiraci. Minulost je naší součástí a ovlivňuje naši přítomnost.

15. DĚJINY A MYTOLOGIE

Mýty nám svým symbolickým jazykem přinášejí nejen poznání dějin, ale nabízejí mnohem více. Lze je „odemknout“ klíčem historickým, psychologickým, astronomickým a dalšími. Dle toho, který klíč použijeme, nám mýtus otevře brány do dané dimenze.

16. HISTORICKÉ CYKLY

Čas je relativní pojem, a přesto nás silně ovlivňuje, protože představuje jednu ze skutečností, jejímž prostřednictvím se ve světě orientujeme. Jeho běh v přírodě vnímáme prostřednictvím střídání období, která se opakovaně navracejí do téhož momentu, ačkoli vždy v trochu pozměněné formě spojené s jistými charakteristikami.

17. SVOBODA A OSUD

Jedním z důležitých nástrojů na cestě lidského života je svoboda. Tématem správného chápání svobody se zabývali filozofové všech dob, a mnozí shodně dospěli k závěru, že jejím nejdůležitějším projevem je svoboda volby, avšak s plným vědomím možných důsledků a s převzatou odpovědností za ně.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející schopnosti člověka: pozornost, koncentrace, paměť, imaginace, vůle atd.

Více na: www.akropolis.cz a www.filozofieprozivot.cz

PROGRAM AKTIVIT ŘÍJEN AŽ PROSINEC

KURZ FILOZOFIE PRO ŽIVOT

On-line úvodní přednáška ke kurzu, vstup volný

Čtvrtek, 29. října 2020 18 hodin

- Kurz 17 bloků přednášek a praktických cvičení
- Koná se jednou týdně, vždy 2 h, [program viz strany 18–20](#)

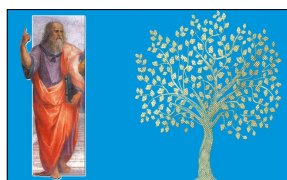

MOC MÝTU

On-line přednáška

Úterý, 3. listopadu 2020 19 hodin

Proč člověk všech kultur vytvářel tolik úžasných symbolických obrazů, jak o stvoření světa, tak i o velkých činech neporazitelných hrdinů? Mýty střeží hluboké pravdy o světě a člověku. Mýtický čas nepatří minulosti, ale i dnes vybízí k dobrodružné cestě poznání sebe sama a nalezení vlastní nadčasovosti.

LIDSKÁ DUŠE Z POHLEDU PLATONOVY FILOZOFIE

On-line přednáška ke Světovému dni filozofie, vstup volný

Úterý, 10. listopadu 2020 19 hodin

Od dávných dob člověk touží proniknout do tajemství lidské duše. Podíváme se na to, jak ji prozkoumal jeden z nejvýznamnějších filozofů, Platon, který se jejím různým stránkám i tomu, kam směřuje, věnoval celý život. Jeho pohled jistě pomůže, abychom lépe porozuměli nám samým i ostatním.

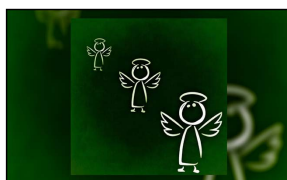

DRACI MOUDROSTI

On-line přednáška ke Světovému dni filozofie, vstup volný

Středa, 18. listopadu 2020 19 hodin

Z nejrůznějších příběhů víme, že draci jako majestátní tvorové střeží vzácné poklady. Naší přednáškou si chceme připomenout především „Draky Moudrosti“, kteří střeží poklady v podobě moudrých myšlenek a učení. Tito velcí filozofové - učitelé přenášejí tuto moudrost všem, kteří ji hledají...

SVĚT ANDĚLŮ

On-line přednáška

Úterý, 8. prosince 2020 19 hodin

Božstva s charakteristikami andělů znaly nejrůznější kultury a lidé s nimi ve své víře i ve svých životech počítali. Podle nejrůznějších tradic mají charakter poslů, kteří umožňují spojení mezi světem velkých bohů a lidí a naopak.

Program on-line přednášek a kurzů naleznete na www.akropolis.cz/on-line